MOSTRA CULTURAL

Una revolució contra les parets de la meva boca

(ثورة على جدران فمي)

Asmaa Azaizeh

Il·lustració de Carole Hénaff

Traducció de Mohamad Bitari

En un somni vaig veure un dit desconegut agitant-me les dents
Vaig sentir el so de la caiguda
Dent a dent

Els àrabs van dir:
Si les veus caure a terra, és mort
Si les arrels cauen, t'impedeixen actuar i parlar
I, si totes cauen, la teva gent perirà i tu aniràs després d'ells.

Em vaig despertar i em vaig trobar la boca agra
Vaig cridar i l'infinit va absorbir el meu crit trencat
Vaig parlar i la llengua va desaparèixer en la pedra
Vaig dir el que m'importa
Sortiré amb la boca buida
Però amb el cor ple

Vaig sortir i vaig trobar el meu nom demanant auxili per no ofegar-se
Li vaig allargar la mà i el vent em va amonestar
Amb un nou nom per al nou temps

On les pàgines del llibre són totes blanques
Els nostres rius estan acolorits pels nostres pensaments
La revolució és una sabata ampla
I els nostres peus són petits

Els meus pares estan surant sobre l'esquena
Saludant mentre fan camí cap a l'oblit

El meu pare, penjat del pom de l'absència
La història s'apaga en el seu queixal d'or
Somriu com si la vida fos només una broma
Les nostres rialles van caure i la broma es va tornar pesada

Em vaig disposar a lamentar-ho
L'eloqüència va saltar al vaixell de la por
Llavors encegades les cries dels significats la van seguir

Només vaig dir una paraula
No, mitja paraula com: si això
La vaig cridar i es va escapar com una fada
"Si el meu pare estigués viu..."
Però el meu pare continuava morint la seva mort

Em vaig convertir en un arbre a la riba del riu
Les meves arrels van ser arrencades i els meus records borrosos
Vaig somiar que els meus somnis em sortien de la boca
I es converteixen en fòssil en el fons del riu.
Els àrabs van marxar i no em van deixar l'idioma ni les interpretacions

Les velles guerres se n'han anat i d'altres no han succeït
Ella se'n va anar després que les dents també li van haver caigut
Li van dir que aquí no tens pa ni sang
Menja aquesta i aquella quallada

Aquest és el món el cel del qual es va elevar
Les muntanyes van ser erigides i els fills es van rebel·lar per la justícia.
Mira-ho
Aquí està caminant afligit per ponts que només van ser construïts en la seva imaginació.
Les muntanyes jeuen sobre els estómacs
I els fills es desperten com un full

Ningú més no es va quedar al banc
Arbre tallat d'un arbre
Van passar incomptables generacions
Fins que els vestigis em van sorgir de les parets de la boca

Vaig recordar una paraula del passat estancat
Gairebé ho dic

És un terç d'això

Potser no ho vaig pronunciar

Potser ho vaig pensar

Llavors el món va girar el coll
Cossos gegants van començar a elevar-se
I el meu nom humit va aparèixer amb el seu gran cap

Ja que
Des de fa milers d'anys
Sento un llarg cruixit
I el so de les dents caigudes del món.

[illegible]

Mostra literària

El be i la balena
Ahmed Ghazali

Ciutats del Gessamí

Mohamad Bitari

Asmaa Azaizeh

Asmaa Azaizeh és poeta, assagista i gestora cultural. És fundadora de la iniciativa independent Poetry Yard. L'any 2010 va rebre el premi d'escriptora debutant de la Fundació Al Qattan pel seu volum de poesia *Liwa* (2011, Alahlia). Ha publicat dos volums més de poesia: *As the woman from Lod bore me* (2015, Alahlia) i *Don't believe me if I talk of war* (2019) en àrab, holandès i suec. També ha publicat una antologia de poesia bilingüe en alemany i en àrab, *Unturned stone* (2017, Alahlia). Azaizeh ha col·laborat i participat en diverses revistes, antologies i festivals de poesia de tot el món. Els seus poemes han estat traduïts a l'anglès, alemany, francès, persa, suec, espanyol, grec i altres idiomes. Actualment, treballa com a editora al diari Raseef22. El 2012 va ser la primera directora del Museu Mahmoud Darwish de Ramallah. Ha treballat com a editora cultural en diversos diaris, com a presentadora de ràdio i televisió i com a directora artística de la galeria Fattoush de Haifa, on anteriorment també va crear una fira anual del llibre.